

POSUDJENA MISAO

**“Javne financije moraju biti zdrave,
budžet mora biti ujednačen,
javni dug mora biti smanjen,
moramo se boriti protiv arogancije državne administracije
i istu kontrolirati,
pomoć drugim zemljama mora biti smanjena
da Rim ne bi bankrotirao,
narod mora naučiti raditi umjesto da živi
od javne pomoći”.**

CICERON, 55 godina prije Krista

Pouka: KRIZA TRAJE SAMO 2067 GODINA! Nazdravlje!

INTERESANTNO I POUČNO

“Zagrljaj može sačuvati život!” - Dr Džef Mullan....

Djevojčice, Brielle i Kirie, rođene su 12 tjedana prije predviđenog datuma rođenja. Bila im je potrebna intenzivna njega te su smještene u zasebne inkubatore....

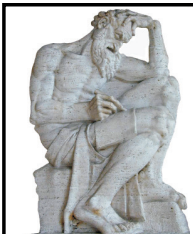
Kirie je počela dobivati na težini i njeno zdravlje se počelo stabilizirati. Ali Brielle, koja je rođena samo sa 2 kg, imala je problema sa disanjem i srčanih problema. Javile su se i druge komplikacije. Nisu očekivali da će preživjeti....

Liječnici i sestre su činili sve što su mogli da Brielle bude bolje, ali ništa joj nije pomagalo. Jedna je sestra, protiv pravila bolnice, riskirajući da dobije otkaz, stavila obje sestre u isti inkubator...

Ostavila je djevojčice da spavaju i kada se vratila nije mogla vjerovati prizoru koji je vidjela svojim očima. Pozvala je sve liječnike i sestre da pogledaju pravo čudo i nesvakidašnji prizor (slika vam sve govori')

Kada je Kirie osjetila da je u blizini svoje sestre, i kada je osjetila da se ova bori za život, zagrlila je svoju malu sestricu da bi joj pružila podršku u toj borbi. Od tog trenutka Brielle je počela normalno disati, otkucaji srca su se smirili i došli u normalu i njeno se zdravlje počelo stabilizirati....

Od tada su odlučili da bebe drže zajedno, jer kada su bile zajedno, držale su jedna drugu u životu...

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

III. NEDJ. KROZ GOD. - 22.1.2012.

Broj: 4(244)

**Približilo se Kraljstvo Božje.
Obratite se
i vjerujte evanđelju!**

Današnje evanđelje, Mk 1, 14-20

OBRAĆENJE EMILA ZOLA

Emil Zola (1840 – 1902) je francuski romanopisac. Osnivač je i predstavnik naturalističkog pravca u književnosti. Nama katolicima je posebno poznat i po svom romanu "Lurd". Opisujući jedno hodočašće u kojem je i sam sudjelovao iskoristio je svoj književni talent kako bi obezvrijedio lurdska događanja, posebno čudesa. No malo se zna da je bio i pripadnik slobodnog zidarstva 30 godina i član Velike masonske lože. Često se njegovim slavnim književnim imenom mahalo i protiv vjere i Crkve. No, još manje se zna epilog svega toga. To se nastoji i sakriti. Evo o čemu se radi:

Nakon jedne nezgode i čudnog sna, priznao je Zola svoje grijeha i molio za oprost.

”Stojim iza toga da je slobodno zidarstvo vjerska sekta čiji je cilj razoriti sve postojeće religije i sebe postaviti na njihovo mjesto te svijet uvjeriti u idolopoklonstvo. Danas se iskreno kajem zbog toga što sam 30 godina živio u zabludi, ali priznajem u čemu sistem cijelog slobodnog zidarstva počiva i priznajem da sam šireći tu nauku zavodio ljude koji su me masovno slijedili.”

Emil Zola je jednog dana posjetio seosku crkvu ali ne s namjerom da se u njoj moli već da bi ismijao “glupi narod” koji je u nju pohrlao. Iste večeri Zola se poskliznuo što je za posljedicu imalo trostruki prijelom noge. Do dolaska liječnika iz grada noga je toliko natekla da je liječenje bilo pod upitnikom. I nakon dva mjeseca stanje je ostalo nepromijenjeno čak se i pogoršalo pa su se liječnici bavili mišlju da nogu amputiraju.

Sljedećeg Badnjaka morao je Zola ostati u krevetu i nije se mogao sastati sa prijateljima koji su ga došli posjetiti. Te iste noći usnuo je neobičan san: sanjao je da je u onoj istoj crkvi u kojoj je bio prije nego je slomio nogu. Svi prisutni su se radovali što su im noge zdrave a on mora hodati pomoću štaka. U jednom trenutku pojavila se na bočnom zidu lijepa žena koja je u naručju nosila dijete. U početku mu se učinilo kao da se ne miče, ali vrlo brzo je vidio kako je krenula prema oltaru obrativši mu se prijekornim pogledom:

“Zar stvarno nemaš želje koju bih ti mogla ispuniti? Baci štake i kreni!”

Bolesnik se pokoravao zaustivši bojažljivo:

“Zasigurno ovdje mogu dobro hodati, ali kako će biti vani?”

Pojava ga nije sablaznila, dapače učinila mu se poput majke koja zna voljeti. U snu je počeo pjevati Dominus vobiscum, istu onu molitvu koju je one večeri čuo u crkvi. Sljedećeg ga jutro zabrinuto upita njegova supruga što se to s njim događa jer je čula da je noćas pjevao crkvenu pjesmu. Odgovor je bio da ona mora još iste večeri zapaliti svijeću ispred slike Majke Božje. Tog trena Zola je osjetio u svojoj nozi trnce i kao da ga nešto vuče. Pokušao je ustati i to je učinio bez napora. Najednom nije više osjećao nikakvu bol u nozi a oteklina se potpuno povukla. Nakon tog događaja Zola posjećuje mjesnog župnika i pismeno ga izvješćuje o svom čudnovatom ozdravljenju. Ubrzo se ispovijeda kod kaledonskog nadbiskupa monsinjora Salloisa i predaje mu sljedeći dokument koji osobno potpisuje.

“Ja, dolje potpisani, član Velike lože i ujedno viši svećenik i najviši majstor (nositelj višeg reda časti), osnivač reda slobodnih zidara i njegovih loža u Egiptu, pojašnjavam ovim dopisom da sam bio član sekte slobodnih zidara 30 godina i 20 godina majstor tog reda i na taj način imao dovoljno vremena za temeljno sagledavanje njegovih nazora i planova:

- Slobodni zidari smatraju sebe potpuno čistim filozofskim i liberalnim redom kojem je stalo do istine i napretka morala i koji teži znanosti, umjetnosti i dobročinstvu.

- On lažno prikazuje sigurnost i tolerantnost prema ostalim religijama te da se na sastancima ne raspravlja o politici i religiji.

- Osim toga red obmanjuje javnost da slobodno zidarstvo nije religiozna sekta već hram pravde milosrđa i dobročinstva prema bližnjemu.

Posve suprotno tvrdim da slobodno zidarstvo nije ono za što se izdaje. Sve navedeno kao dobro u njihovim zakonima i ritualima lažno je. Sve su to same drske laži. Sve to pusto pretvaranje oko vrlina kao što su pravednost, dobročinstvo, milosrđe i ljubav jesu obmana kako u ložama tako i u srcima slobodnih zidara. Čak su one njima potpuno strane – čast iznimkama – i ne prakticiraju ih. Istini nema mjesta u slobodnom zidarstvu; ona je braći lože potpuno strana. U redu slobodnih zidara caruje laž koja pred ničim ne preza. Pod prividnim plaštom istine gospodare tamo laž i zloba koje su lakomisleni i površni narod potpuno zarobile.

Stojim iza toga da je slobodno zidarstvo vjerska sekta čiji je cilj razoriti sve postojeće religije i sebe postaviti na njihovo mjesto te svijet uvjeriti u idolopoklonstvo.

Danas se iskreno kajem zbog toga što sam 30 godina živio u zbludi ali priznajem u čemu sistem cijelog slobodnog zidarstva počiva i da sam šireći tu nauku zavodio ljude koji su me masovno slijedili. Nakon što me je Bog prosvjetlio svjestan sam svega lošeg što sam počinio. Zbog toga se odričem slobodnog zidarstva priznajući pred Crkvom kajanje za moje stranputice. Molim Boga za oprost za sve loše što sam uradio za mog pripadanja redu slobodnih zidara i molim nadpastira njegovu svetost papu Lea XIII da mi oprost i za sve one koje sam na neki način zaveo.”

Rim, 18. travnja 1896.

Emil Zola (Vox Vitae, svibanj 1996. – iz ZP 2/2002)

Preneseno iz Bitno.net